

cultuur muziek mode media cyberspace

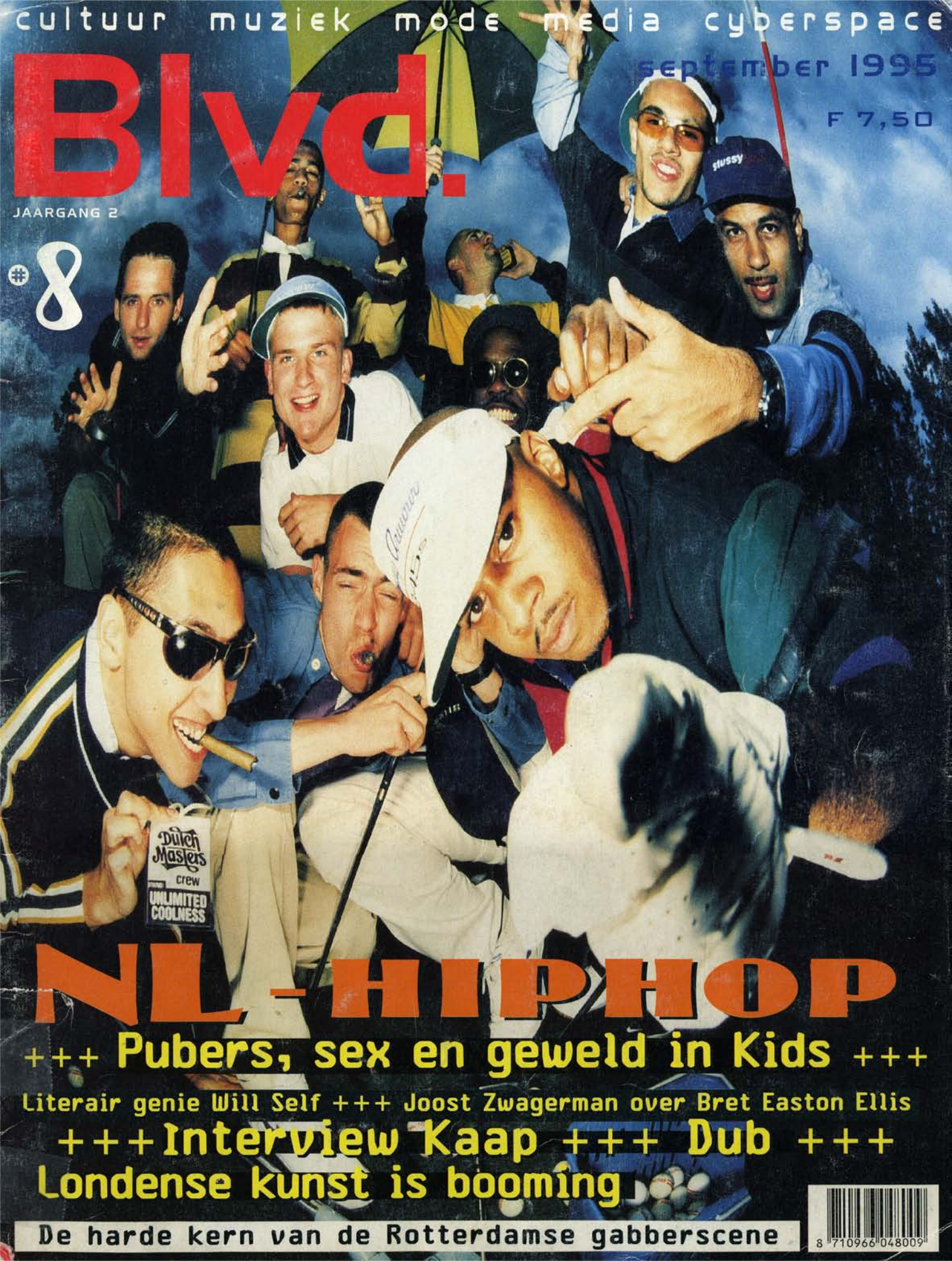
september 1995

F 7,50

Bivd.

JAARGANG 2

8

NL-HIPHOP

+++ Pubers, sex en geweld in Kids +++

Literair genie Will Self +++ Joost Zwagerman over Bret Easton Ellis

+++ Interview Kaap +++ Dub +++

Londense kunst is booming

De harde kern van de Rotterdamse gabberscene

Rotterdam/Gabber

Hakkûh!

Ze zijn jong. Kaal. Cool. Trots. Trots op zichzelf. En op Rotterdam. Ze slikken dolfijntjes en Playboytjes. Willen in het weekend 'uit het dakkie'. En nemen een kapot-gesnoven neus-been op de koop toe. In gesprek met de harde kern van de gabber-scene. Over zwabbers, babbers, sex, speed en CP'86

Silvain (18): 'Bij mij in de klas zit een jongen uit Iran. Zo'n moslim-figuur met een jurk aan en een muts op. Die vroeg steeds hoe ie nou gabber moest worden. Eerst dolde ik hem een beetje. Zei ik dat ie gewoon duizend gulden op m'n bankrekening moest storten. Of dat ie naar gabbertent Pompei op Rotterdam-Zuid moest gaan, waar ie met die kleren aan nooit meer levend vandaan zou komen. Maar uiteindelijk heb ik samen met een paar jongens een gabber-examen voor hem gemaakt.'

De toets voor échte kaalkoppen, een in blokletters volgeschreven examenvelletje van het Christelijk College Rotterdam, blijkt negentien ontmaskerende vragen lang. De lijst is streng, gebiedend en niet geheel zonder taalfouten:

- Geef 10 Rotterdam Records Platen
- Geef 4 namen van party's die in de Energiehal zijn geweest
- Scheer je eigen kaal
- Draag altijd een Australian (24 uur per dag, 7 dagen per week, 52 weken...)

- Maak een wekelijks pelgrimtocht langs de Maasvlakte, Energiehal, de huis van Gizmo (Den Haag), Helraiser (Amsterdam), Jaarbeurs, Central Studios (Utrecht) en de Midtown van Dordrecht.

- Neuk je vriendin met agressie (ha ha ha).

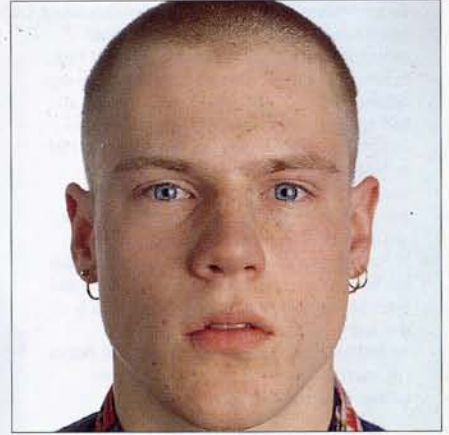
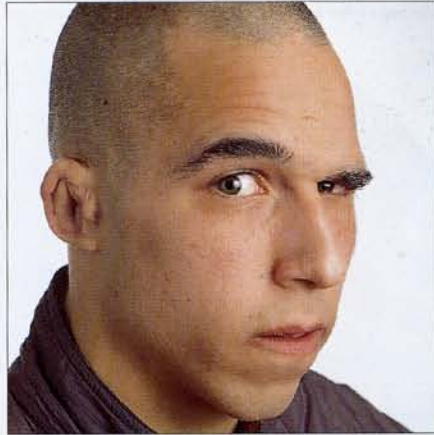
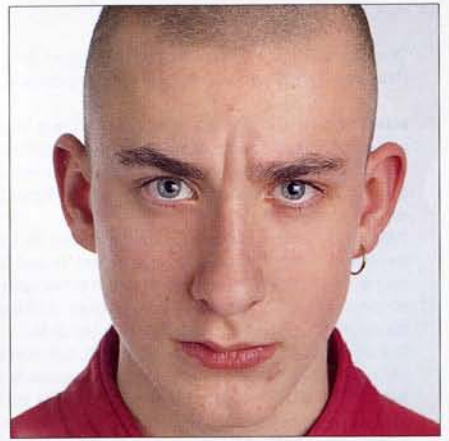
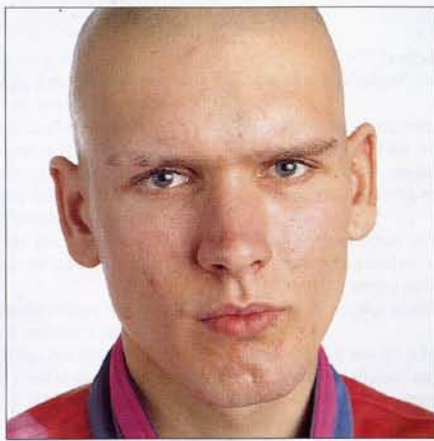
- Slik minstens 12 1/3 pil per dag en snuif 7 gram speed per uur. Et cetera, et cetera.

De Iraniër heeft het examen nooit onder ogen gekregen. 'Dat vonden we toch een beetje dom', zegt Silvain. 't Was meer een grap.'

Toch ontsluit de gabbertoets met woorden als kaal, speed en agressie wel iets over de ruigste house-scene, die Nederland rijk is. 'Gabber is heel stoer, heel patsurig', meldt Theo (18). 'Je wilt dat mensen tegen je opkijken, je cool en gevaarlijk vinden. Als je als een bang mannetje overkomt, zit het gewoon niet in je.'

'Die gasten hebben allemaal kapsones', vindt Theo's vriendin Annemarie (18).

'Wij vinden onszelf wel goed, ja', glundert Theo.

'Amsterdam is on fire. Let the motherfuckers burn! Burn motherfuckers!'
(Tekst van een gabberplaat, met veel verve nagezongen door Harry, 'Master of the Rave'.)

Waar Urk in de Here en Amsterdam in de *mellow* is, staat Rotterdam zonder twijfel bekend als het epicentrum van de gabberhouse. 'Wel logisch', vindt Silvain, die in een grauwe flatje in Rotterdam-Zuid woont. 'Hier heb je de haven en veel industriewijken. Daarom kies je voor die mechanische boem-boem-boem-muziek. Rotterdam is een arbeidersstad, gabber een arbeiders-sound.'

De Rotterdam-sound, waarop ook randgemeenten als Spijkenisse en Oud-Beijerland heftig meedeinen, is hard. Trommelvliestergend hard. En snel. Een 'softe' mellow-partyganger mag dan reeds van 120 beats per minute in extase raken, een beétje gabber heeft er minstens 180 nodig om 'uit z'n dakkie' te gaan. '220 beats per minute is eigenlijk het mooist', stelt Silvain, alias amateur-dj Fuck Up/dj Sly.

Ook de teksten, waar de gabberbeat op drijft, zijn rauw en *powerful*. Op veel party's - ook wel *raves of nightmares* genoemd - worden demonische slogans als 'tonight you sleep in hell' over het soms tienduizend kaalkoppen tellende publiek uitgestrooid. 'Gabbers hebben iets met horror en monsters', legt Silvain, zelf ondermeer fan van de omstreden moord- en executievideo *Faces of Death*, uit. 'Een plaatje van een poesje of een lammetje; daar kickt niemand op.'

Ruig is ook de illegaal verklaarde gabber-versie van het Wilhelmus, waarin consequent de slagzin 'Willem-Alexander is een flikker' doordreunt. Of de track, die begint met een toespraak van Hitler, gevolgd door applaus. 'Wat?

Hitler niet zo'n toffe peer? Juist wel!', reageert Theo. In beruchte gabberhonden als Parkzicht vlogen een tijdlang yells als 'joden! joden!' door de lucht, al had dat meer met de volop via gabberhouse bevochten oorlog tussen Ajax en Feyenoord dan met racisme te maken. En zo zijn er meer muzikale vertalingen van de diepgewortelde 'teringhekel' aan de hoofdstad. 'Amsterdam waar *lecht* dat dan?' een gabberhit van de Euromasters, bijvoorbeeld. 'Ik haat Amsterdam, ja', zegt Theo, trotse eigenaar van een seizoenskaart voor Feyenoord. 'In die stad is het allemaal homo en lesbo en iT en weet ik veel wat voor kutzooi.'

'In Amsterdam heb je ook wel gabber', valt Patrick (19, maat van Theo) bij. 'Maar dat is hoeren-gabber. Bastaard. Niet echt.'

De harde gabberkern, die landelijk circa 100.000 zielen telt, is strikt geüniformeerd. De *dress-code* schrijft een Australian-trainingsjack ('Aussie') voor, een spijkerbroek, Nikes, een al dan niet van Nederlands vlaggetje voorzien bomberjack en minstens één orbel.

Ook *tattoos* en kettinkjes met een letter, naam, Euromastje, Keltisch kruis of de bij de 'Aussie' horende kangoeroe zijn veel te zien. Meest in het oog springt echter toch de kale gabberkop, die eventueel ook een *blockhead*, het resultaat van een niet helemaal naar boven uitgeschoten tondeuse, mag zijn. Meisjes hullen zich in dezelfde 'pitbull-smoking', maar hebben meestal een lange haardos, waaronder zich soms een opgeschoren 'nekkie' bevindt. 'We lijken op skinheads', zegt Patrick. 'Maar wij zijn niet zo bizar als zij.' Waarna Theo het verschil uitlegt. 'Skinheads staan tenminste voor wat ze denken. Als ik op straat een groepje Antillianen zie staan, loop ik om. Terwijl een skinhead gewoon in z'n eentje op ze in gaat hakken. Ik ben ook wel tegen buitenlanders, maar zoveel lef heb ik niet.' Theo ('Met zwarten praat ik niet. Ik wil geen ziekte krijgen.') denkt erover om lid te worden van CP'86. Neo-nazistische propaganda heeft hij in elk geval al in huis. Niet zonder trots wordt het blad *De Revolutionaire Nationalist* uit de slaapkamer opgehaald en aan de visite overhandigd.

Ook Sjoerd (19) heeft besloten z'n heil bij extreem-rechts te zoeken, ook al twijfelde hij vorig jaar bij de landelijke verkiezingen nog even tussen de CD en 'die ouderenpartij'. Pardon? 'Ja', zegt Sjoerd, 'je moet toch over je toekomst nadenken. En ik wil op m'n 55ste wel met pensioen en lekker in m'n tuintje kunnen zitten.' Dat z'n stem uiteindelijk toch bij de CD is beland, heeft volgens de gabber uit Spike City (Spijkenisse) alles met een nóg belangrijker zaak - 'het voortrekken van die illegalen en vluchtelingen' - te maken. 'Dat vind ik een teringstreek. Als ik een huis wil, moet ik drie jaar wachten, terwijl er voor hen gewoon een huis wordt gebouwd en ingericht.'

'Ja', reageert Sjoerds gabber Harry (16). 'En dan ouwehoeren ze nog dat ze geen versnelling op hun fiets hebben. Krijgen ze van de gemeente nog een andere ook. Terwijl ze daar tegen mij zouden zeggen: joh, ga er zelf één kopen! Okay, toegegeven, dan ben ik best jaloeus.'

'Die zwarten wonen hier allemaal in flats bij elkaar', zegt Sjoerd. 'Het is een soort Bijlmer. Misschien stort er - ha ha - ook een vliegtuig neer. Kan iedereen lachen. En kan ik tussen de puinhopen het goud gaan zoeken.'

'Op een party hoor je soms wel eens: er staan negers buiten, die alle gabbers in elkaar willen slaan', gaat Harry verder. 'Door die kale koppen en dat vlaggetje op onze jas hebben ze een hekel aan ons. In Schiedam is een tijdje geleden nog een gabber door elf Turken het ziekenhuis in geslagen, omdat 'ie dat rood-wit-blauw op z'n mouw had. Die buitenlanders moeten gewoon niet ouwehoeren, vind ik. Wij gaan toch ook niet iemand op z'n bek meppen, omdat 'ie een rasta-kraaltje in z'n haar heeft?'

'Nee, ik vind mezelf niet racistisch. Ik ga ook wel gewoon met negers om. Met de *babbers* dan, zoals we de *black gabbers* noemen. Daar zijn er niet veel van, maar je hebt ze wel.' Van de zeven gabbers, die hun licht over de melting-pot laten schijnen, houden Silvain met z'n Japans-Zweeds-Portugees-Nederlandse bloed en z'n blanke, doch in Suriname geboren vriendin Micky (23) er nog de mildste ideeën op na. 'Wij bemoeien ons niet zo met politiek', zegt Micky. 'En het kan me niet zoveel schelen dat ik op party's tussen een groot aantal racisten sta. Een jongen waar ik veel mee optrek, doet ook werk voor de CP. Die heeft van die grote Keltische kruizen op z'n kamer hangen. Ik vind hem dom wat dat betreft. Soms ga ik ook met hem in discussie en lul ik hem vast. Want de CP is ook tegen drugsgebruik, terwijl hij vaak een enorme berg speed op tafel heeft liggen.'

Het mag een publiek geheim heten, dat in het gabber-circuit royaal wordt geslikt en gesnoven. Eitjes, klavertjes, dollartjes, duifjes, dolfinjtes, pitbultjes, Playboytjes, grafsteentjes; de lijst met verkrijgbare xtc-pillen en lsd-achtige preparaten is schier eindeloos. Wie een beetje geld heeft kan zich zo nu en dan een blowtje cocaine, een zogeheten 'coke-plofje', permitteren. Wie minder te makken heeft, koopt een pilletje - of een lintje speed. 'Drugs heb je nodig om een hele nacht of een heel weekend door te gaan', zegt de één. 'Onzin!' vindt een ander. 'Je gebruikt gewoon om *waus* te worden, gek te doen, het naar je zin te hebben.'

Hoewel de pillencontrole aan de poort van menig gabberparadijs streng is, slippen de drugs massaal naar binnen. In de onderbroeken en beha's van de meisjes. Tussen de schoenzolen, tenen en ballen van de jongens. Een gewiekste gabber, die gaat *hakküh* (=feesten) voert op een rave een pilletje of honderd aan. Waarna de zogeheten 'medicijnen' (inkoop: f 2,50 à f 4,-) voor twaalfeneenhalf tot twintig gulden van de hand gaan. Tenzij er huisdealers in de buurt zijn die de prijs kunstmatig op vijftiengulden houden en concurrerende handelaartjes desnoods bont en blauw slaan. 'Meisjes krijgen net zo goed klappen, hoor', weet Annemarie. 'Dan is het echt niet van: ach gut!'

Voor een onervaren slikker mag een halve pil dan soms al genoeg zijn om paranoïde te raken; een doorgewinterde gabber jaagt er doorgaans wat meer langs de huid.

'Mijn hoogste score is vijf pillen', zegt Annemarie. 'Zeveneneenhalf', meldt Patrick.

'Ik heb er wel eens negen gehad', biecht Theo. 'Plus twee gram speed en een paar coke-plofjes. Toen wist ik echt niet meer wat ik deed.' 'Nee', zegt Annemarie. 'Moest ik hem steeds door elkaar schudden.'

'Als je speed hebt gebruikt, moet je soms gewoon even op een stoel worden gezet', vervolgt Theo. 'Omdat je jezelf anders letterlijk dooddanst.'

Bij het ritueel van het uitgaan horen de verhalen over de slachtoffers van de raves. Een gabber die met een ambulance van een party wordt

afgevoerd, is zeker morsdood. Op de vijfde Megarave in de bloedhete Energiehal zegt Sjoerd met eigen ogen te hebben gezien hoe een stervende gabber van de dansvloer werd getild. 'Toen werd ik heel eng van binnen en heb ik de rest van de avond niks meer genomen.' Navraag leert echter dat er die avond geen dodelijke slachtoffers waren.

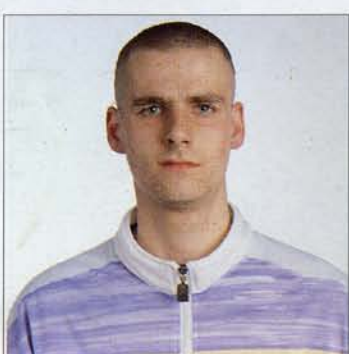
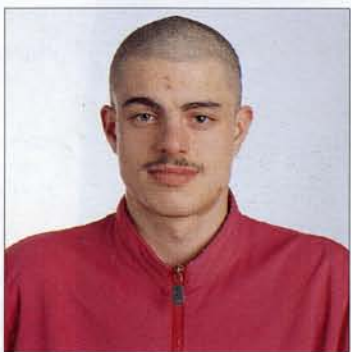
'Het is toen heel erg fout gegaan', zegt Theo, die op de bewuste Koninginnedag ook ter plekke was. 'Om de twee minuten werd er iemand knock-out afgevoerd. Op een gegeven moment lag de EHBO helemaal vol en werden mensen gewoon buiten gepleurd. Wie centjes had, kon een taxi inrollen. Wie blut was, moest het verder maar bekijken.' 'Binnen was het wel veertig graden', herinnert Annemarie zich. 'Als je je tong uitstak, kon je de viezigheid gewoon proeven. En dan halen ze ook nog alle knoppen van de kranen, zodat je niet op de wc kunt gaan drinken, maar voor twee of drie gulden water moet kopen aan de bar.' 'Ik heb eens een jongen gezien die vlees uitkotste', zegt Patrick. 'Terwijl hij vegetariër was. Dat waren gewoon stukjes maag.'

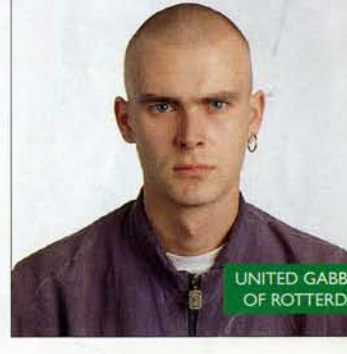
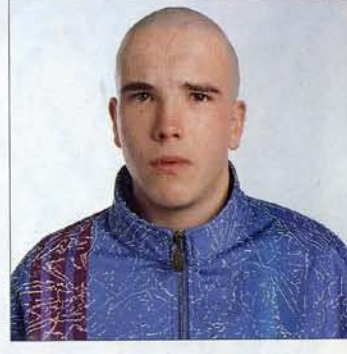
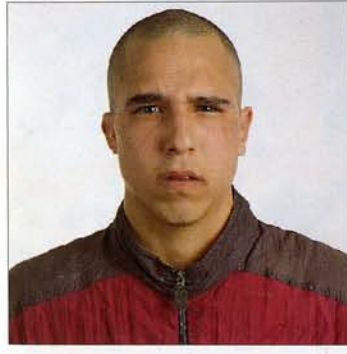
De oorzaak van het braken is de gabbers wel bekend: speed. De heavy drug, die om aantasting van het tandglazuur en blaren op de tong te voorkomen vaak in een paar vloeitjes wordt gerold en als 'gabberbommetje' rechtstreeks in het keelgat verdwijnt. Speed snuiven kan echter ook, weten Theo, Patrick, Sjoerd en Harry, die alle vier een aangevreten neus hebben. 'Ik maak me er niet zo druk om', zegt Theo over z'n semi-boksersneus. 'Eigenlijk ben ik er wel trots op', meldt Sjoerd, die nog een bijkomend voordeel heeft ontdekt. 'Vroeger had ik veel last van verkoudheid. Da's nou over.'

Theo, die sinds een half jaar een door pa en ma aangekocht flatje op Rotterdam-Zuid heeft en voor die tijd in het schippersinternaat woonde, bekend dat hij voor z'n entree in de gabber-scene 'extreem veel gezopen' heeft. Totdat hij 'genoeg in een hoekje van de kroeg had liggen kotsen' en als een dolla aan de blow ging. 'Daarna ben ik gaan slikken en snuiven. Om er opnieuw voor te zorgen, dat het leven anders werd dan normaal.' 'Voor veel gabbers is het weekend de grote escape', zegt Micky. 'Door zoveel mogelijk drugs te nemen willen ze het dagelijks leven even vergeten. Er zitten vaak ook wel trieste verhalen achter. Als je op een party even naar buiten gaat met een jongen gooit ie niet zelden z'n hele levensverhaal bij je op schoot. Zo van: geslagen thuis, gedoe met vriendinnetjes, problemen op school. Dat probeer ik dan een beetje op te lossen. In

UNITED GABBERS
OF ROTTERDAM

Parkzicht noemden ze me niet voor niets De Praatpaal.'

Micky en haar vriend Silvain behoren tot het selecte groepje gabbers dat nooit drugs gebruikt. 'Chemische rotzooi', vindt Micky. 'Mij geeft de goeie sfeer, de muziek en het dansen al kick genoeg.'

'Je kunt het ook best drie dagen volhouden zonder drugs', zegt Silvain. 'Dat heb ik vorig jaar gemerkt op Mysteryland, een feest op de Maasvlakte. Toen ben ik een heel weekend doorgedaan. Zonder slaap, zonder eten en zonder pillen. Ik at alleen maar ijsjes. Héél veel ijsjes.'

'Pain is justice

Pain is nice

A guy must fuck a girl till she hurts

And then quench her pussy with ice'

(gabberpoëzie, Silvain)

De gabbercultuur is *white, male and macho*. Meisjes vormen slechts een kwart van de scene. 'Gabberinnetjes' worden ze genoemd. Maar ook minder romantische synoniemen doen de ronde: 'Rave-teef', 'gabbersnol', 'speedhoer' en 'pepslet'.

Micky maakt zich er niet druk om. En Annemarie al evenmin. 'Ik word wel rave-teef genoemd, maar dat is geen scheldwoord', zegt de laatste. 'De rest van die termen is veel erger. Dan heb je het over meiden die voor pillen of een grammetje speed op hun rug gaan liggen. Die worden uitgelachen. Ik niet.'

Een gabberparty mag dan wel eens gepaard gaan met een door drugs aangedreven wip op de achterbank of motor-kap van een auto, over het algemeen speelt seks op raves een veel minder prominente rol dan in het 'droogneukerige' mellow house-circuit. Micky maakt melding van een 'heerlijk verschil' met de standaard disco-hitsigheid. Harry zegt, dat hij 'wel naar de vrouwtjes kijkt, maar dat de muziek toch het belangrijkste is.'

Terwijl Patrick het vooral van de praktische kant beziet. 'Door die speed kun je niet eens iets presteren. Daar krijg je een heel klein lulletje van.'

Alleen Silvain legt een directe link tussen de beats en de onderbuik. 'Zo'n rave heeft wel met seks te maken, maar niet op een erotische - of romantische manier. Het is lust. Pornografie. Niet lief, maar rauw. Net als de muziek.'

De heftige liefde voor muziek begint de harde kern intussen aardig op te breken. Annemarie is blijven zitten op school en heeft het VWO verwisseld voor de Havo. Het paard waar ze voordat ze ging 'hakkûh' dagelijks op reed, staat te koop. Theo is wegens een achteruitgesnelde conditie met voetballen gestopt. En ook Harry zat op een voetbalclub. 'Totdat ik besloot junk te worden.'

't Is leuk, elk weekend feesten en gebruiken', zegt Annemarie. 'Maar doordeweeks voel je je helemaal verkankerd. Op maandag en dinsdag was ik te beroerd om iets te leren. En 's woensdags begon ik alweer aan het weekend te denken. Dan deed ik ook niks meer.'

Annemarie, Patrick en Theo doorstaan de raves tegenwoordig heel wat minder wauw. Ook Sjoerd gebruikt 'niet meer zoveel'. Terwijl Harry nadat hij twee keer 'een soort hartstilstand' heeft gehad helemaal van de speed en pillen afblijft.

Het gabbercircuit is aan het veranderen, vindt de harde kern. De muziek is zachter en liever geworden en valt bij een veel groter publiek in de smaak. Rotterdamse dj's als Paul Elstak stijgen niet voor niks tot in de hoogste regionen van de Top 40.

Veel gabbers van het eerste uur zijn - getrouwd of afgetakeld door de drugs - uit de scene verdwenen en de nieuwe garde kaalkoppen met 'Aussie' komt volgens de diehards slechts zelden voor het predikaat gabber in aanmerking. 'Er zitten een hoop sukkel, meelopers, nep-gabbers tussen', stelt Harry. 'Zwabbers' noemen we die.'

Ook de status van de Aussie is aan erosie onderhevig, zeker nu daar de laatste tijd ook Turken en Marokkanen in worden gesignaleerd. 'Die moeten in kleden lopen. Dat jackie is van ons!' zegt Sjoerd.

'De gabber-hausse zal wel overgaan', vermoedt Theo. 'Volgens mij wordt alles straks weer heel slim en wijs en zonder drugs.'

Voorlopig heeft hij echter nog ongelijk en zijn in de Energiehal de eerste 'mini-gabbers' opgevallen: jochies van tien, elf jaar die zich, gehuld in een trainingsjackie, laten vollopen met pillen •